

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

214.

Bieži Vienkopu apvaino personīgās brīvības apspiešanā. Šis apvainojums attiecināms uz katru citu kompromisa iekārtu, bet ne uz Vienkopu. Apzinīgā Vienkopā ir vieta ikvienam darbam. Katrs var izraudzīties darbu pēc vēlēšanās, jo katrs darbs sola jaunus sasniegumus. Nav mehāniska izplatījuma garlaicības, jo darbinieks ir arī eksperimentētājs. Viņš izprot uzdevuma nozīmi, lai netraucējot kustības kopīgo kompleksu, gūtu darba pilnveidību.

Minēsim piemēru no Mūsu Vienkopas. Mūsu draugs ķīmiķis V. vēlas nodoties jaunai staru sadalīšanai, neviens viņu netraucē. Mūsu Draugs vēlas uzlabot radio, liekot lietā jaunus gaismas viļņus – neviens viņu netraucē. Mūsu Māsa P. nodarbināta ar kaimiņzemes sociālo problēmu, neviens viņu netraucē. Mūsu Māsa J. nodarbināta zemkopībā un ieved daudz jauninājumu, neviens viņu netraucē. Māsa O. mīl ārstniecības augus un izglītības jautājumus, neviens viņu netraucē. Brālis H. konstruējis interesantas aužamās stelles un bez tam strādā arī Vienkopu pārveidošanā. Brālis M. nodevies vēsturiskiem pētījumiem, Mūsu kurpnieks raksta ievērojamus filozofiskus traktātus. Ikviens noteikti atrod darbu pēc spējām un var to pēc vēlēšanās mainīt. Tādējādi vajadzīga vēlēšanās strādāt un atvērta apziņa, tad katrs darbs kļūst aizrautīgs. Darbs taču tiek darīts nākotnei un katrs nes labāko akmeni. Arī Mēs patlaban kalnu vidū runājam nākotnei. Un jūs šo vārdus nesīsiet ielejas iemītniekiem un tie vēlreiz atcerēsies Vienkopas esamības iespēju.

215.

Jūs jau esat dzirdējuši no ticamiem ceļotājiem, ka pavadoņi atsakās vest dažos virzienos. Tie drīzāk ļaus sevi nosist nekā vedīs tālāk. Un tā tas ir. Pavadoņi ir no Mums psiholoģizēti. Bet ja nepiesardzīgais ceļotājs tomēr ies tālāk, tā priekšā nodārdēs klinšu nogrūvums. Jo ceļinieks pārvarētu šo šķērsli, tad šķembu lietus aizraus, jo nevēlamais nenokļūs.

216.

Pamazām atausīs zināšana, ka leģenda ir patiess vēstures notikums, arī dokumenti radīsies. Katrs atklājums liecina, ka patiesība dzīvo un tā jāatskārst. Ja mīti dzīvo, tad arī nostāsts par Brālību gūs ticamību. Var novērot, ka ziņām par Brālību izturas ar sevišķu aizdomību. Daudzus apstākļus pieņem visai viegli, bet Brālības esamība sevišķi pārsteidz. Cilvēki gatavi sastapt nepazīstamu vientuļnieku, bet iedomāties šādu vientuļnieku apvienību tiem nezina kāpēc ir grūti. Ir virkne patiesību, kuras sastop sevišķu pretestību. Nav grūti iedomāties, kam ir pretīgs Brālības jēdziens. Šīs būtnes ļoti labi zina par Brālības eksistenci un dreb, kaut tikai šī zināšana neizplatītos cilvēku vidē. Bet viss notiek savā laikā. Ja tie arī vēl nezina, tad sāk jau nojaust.

217.

Lai krustceļos svētceļnieki dzied par nolemto Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

218.

Dažreiz var likties, ka norādījums nav dots pietiekami skaidri, bet vai tas tiešām tā? Vai mūsu mainīgā noskaņa nav maldīga iztulkotāja? Noskaņas ar laiku izgaisīs, parādīsies īstās sejas. Tad varēs atzīt, ka norādījumi bijuši negrozāmi. Tā tiek kaldināta tuvošanās Brālībai.

219.

Sadarbība var sākties un izbeigties, bet reiz nodibināta Brālība ir nesagraujama. Tāpēc nepieiesim vieglprātīgi jēdzienam par to, kas ielikts pamatā. Visās esamībās Brāļi sastapsies un nostiprinās kopējo darbu. Jāpriecājas par šādu iespēju, kas neizsīkst visos mūžos.

220.

Pie Mums neapjausto Brāļu skārienu nosauc par slepeno vārdu. Tas neizpaužas vārdu zīmēs, bet atbalsojas sirdīs, tāpēc sirdi sauc par Brālības atspulgu.

221.

Sevišķa zinātne – rast saprātīgu pieeju dažādām lietām. Šāda pieeja rada patiesu Brālības izpratni. Ezotērisko jēdzienu sargāšana pierāda apziņas attīstību.

222.

Stāvēšana sardzē ir paplašinātas apziņas pazīme. Daudzi vispār neizprot, kas ir vislielākā dārguma sargāšana. Nevar uzticēties tiem, kas nepazīst vērtību. Bet jāpriecājas par katru nenogurstošu sargātāju.

Brālība māca šādu modrību.

223.

Brālības dažām tautām liekas kaut kas tik tāls, ka tās pat izvairās domāt par to. Viņas izsmej tās Āzijas tautas, kurām Brālības jēdziens vēl nesatricināts. Var priecāties, ka pāri cilvēku likumiem dzīvo jēdzieni, kas daiļi savā cildenumā. Kad cilvēki spēs noslēgt drošu savienību ar Brālības jēdzienu, tad būs cerība uzcelt stiprus pamatus. Lai Kaukāza, Altaja un Himalaju augstienes ir Daiļās Brālības mītnes.

224.

Spraigā cīņā apstiprināsim Brālības jēdzienu.

225.

Brālība pēc savas būtības ir domāšanas skola. Katra Brālības darbība jau ir cilvēcei derīgas domas izpausme. Katru jaunu apziņu Brālība apsveiks un kļūs par tās balstu.

Ir pareizi, ka dažādās zemēs vienlaicīgi apsveic sadarbību. Šāds audums būs Pasaules Mātes cienīgs.